

Djordje Balasevic

Starim

Jutro me zatice samog
kao skoljku u pesku
svu noc su senke
na zidu skicirale fresku

Trazio sam jedan stih
skoro da ga osetih
al' mi je iz ruku nestao
protura se novi dan
al' taj trik je providan
samo da bi prosli prestao

Jutro me zatice
u pravom haosu tema
u mojim strofama
lagani raspad sistema
al' u tajnim vezama
s' nekim davnim brezama

Ponovo se pesma primice
zasad nema imena
samo bluza svilena
kako mi iz ruku izmice

Ref.
Zaboravljam imena, samo lica ostaju
u prolazu ljude otkrivam kroz sifre
dovraga, sve mi to govori da starim
zaboravljam dosadne cifre

Zaboravljam imena

malih bircuza uz put
i curice, sto su uvek dobre bile
neke bistrine se nepovratno mute
ali nikad dodir svile

Jutro me zatice
opet u smisljanju bekstva
cim malo usporim
stignu me davna prokletstva

To su samo momenti
losim vetrom doneti
to su samo male vecnosti
to su samo godine
kad se covek otkine
kao od one gorke tecnosti

Ref.